

VIII з'їзд Союзу русинів-українців СР відбудеться 23 січня 2021 року

В суботу, 27 червня 2020 року, в Пряшеві відбулось восьме засідання Центральної ради СРУСР – найвищого органу Союзу між з'їздами. Засідання поперемінно вели заступники голови ЦР СРУСР Людмила Ражина і Віктор Бандурчин.

Виконуючий обов'язки голови організації Павло Богдан

виходила преса – газета «Нове життя» і журнал для дітей «Веселка».

В ході дискусії члени Центральної ради СРУСР зайняли ставлення до форм і способів проведення культурно-освітньої діяльності в регіонах, організування масових фольклорних акцій, серед них Свя-

ганізує СНМ – Музей української культури.

Було вирішено 30 конкурсний огляд з художнього читання жінок «Струни серця Ірини Невицької» провести в Пряшеві 17.10. 2020 р., 39 Фестиваль драми і художнього слова ім. О. Духновича провести восени в Пряшеві за участю довгорічних читців-декламаторів. Поки що не було прийнято рішення щодо 55 Фестивалю фольклору русинів-українців Словаччини у Камійонці. Центральні акції осінньо-зимового періоду будуть проведені у схвалених термінах, серед них 30 Фестиваль духовної пісні (24. – 25. 10. 2020, Снина), 48 огляд народних пісень «Маковицька струна» (27. – 28. 11. 2020, Бардіїв і 29.11.2020, Пряшів). Крім того, в шести регіонах в осінніх місяцях відбудуться конкурсні огляди народних пісень «Маковицька струна», а цикл програм «Не забудь свою коліску» пройдуть в останні місяці 2020 р. і в першому кварталі 2021 р.

▲ В ході зустрічі посол Юрій Мушка передає в руки Павла Богдана комплект свіжих українських книжкових видань для Союзу русинів-українців СР.

Зустріч з послом

18 червня 2020 року в Словацько-українському культурному та інформаційному центрі в Пряшеві відбулась зустріч української громади Словаччини з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Словацькій Республіці Юрієм Мушкою. В ході зустрічі мова йшла, головним чином, про створення вебсайту української громади Словаччини. Передбачається, що вебсайт буде містити інформацію про всі громадські організації українців Словаччини, інституції, школи, а також відомості для тих людей, які приїжджають з України в Словаччину. Наперекір тому, що в Словаччині існують різні вебсайти, які приносять інформацію про діяльність установ чи організацій, можна передбачати, що створення вебсайту буде на користь не лише людям, які працюють в цій області, але і всім тим, які інтересуються життям української громади Словаччини.

ни, а також Україною як такою.

В ході зустрічі мова йшла також про створення асоціації, яка б об'єднувала українські організації в Словаччині. Тут питання складніше, оскільки окремі організації мають різну вагу, різну кількість членів. У зв'язку з цим заступник голови Центральної ради СРУСР Павло Богдан наголосив, що при створенні асоціації треба виходити з вихідних позицій: різниця, коли організація має 10 людей, а дальша організація має тисячі людей і має свою чітку організаційну структуру в шістьох регіонах Словаччини. Закликав приступати дуже уважно до створення статуту, щоб в ньому було ясно вказано, які компетенції цього органу, в якому будуть представлені українські організації Словаччини.

З нагоди 10-ї річниці Дня кримськотатарського прапору учасники зустрічі провели тематичний флешмоб.

-мі-

▲ З доповіддю про діяльність СРУСР виступив виконуючий обов'язки голови Центральної ради СРУСР Павло Богдан.

▲ Іван Лаба.

та культури русинів-українців Словаччини в надзвичайній епідеміологічній ситуації, якою є пандемія коронавірусу COVID-19. Члени Центральної ради Союзу звернули увагу на роботу в регіональних організаціях СРУСР з огляду на стабілізацію і поширення членської бази Союзу в ході підготовки звітно-виборних зборів, регіональних конференцій і VIII з'їзду Союзу русинів-українців СР. В ході дискусії виступили Андрій Яцканин (Пряшів), Микола Деніс (Бардіїв),

▲ Анна Ванько.

Центральна рада постановила провести звітно-виборні збори і регіональні конференції ще в цьому календарному році. VIII з'їзд Союзу русинів-українців СР відбудеться 23.1.2021 року в Словацько-українському культурному та інформаційному центрі в Пряшеві.

Центральна рада Союзу з нагоди життєвих ювілеїв оцінила вагомий особистий внесок Івана Лаби та Анни Ванько в діяльність Союзу русинів-українців СР.

-мі-

▲ Під час роботи Центральної ради СРУСР.

інформував про діяльність Президії ЦР СРУСР за перше півріччя 2020 року. На трьох регулярних засіданнях і двох аудіо-нарадах Президії були прийняті важливі рішення у діяльності організації в першому півріччі 2020 року.

У доповіді про діяльність СРУСР від 7 засідання Центральної ради Павло Богдан наголосив, що робота організації була позначена епідеміологічною ситуацією у зв'язку з пандемією коронавірусу COVID-19. Тимчасово було припинено підготовчу роботу по організуванню центральних акцій. Проте регулярно

Йосиф Воок (Кошиці), Людмила Ражина (Свидник), Олена Довгович (Кошиці), Людмила Гар'янська (Кошиці), Іван Лаба (Гуменне), Микола Петришак (Снина), Віктор Бандурчин (Михалівці), Петро Беґені (Пряшів), Єва Олар (Пряшів), Анна Ванько (Грабівчик).

Якщо будуть сприятливі епідеміологічні обставини, було вирішено провести 66 Свято культури русинів-українців Словаччини у Свиднику 11. – 12. 9. 2020 р., а останній день, 13.9. 2020 р., поєднати з Днем народних традицій і міжнародним змаганням у приготуванні перогів, які ор-

В Пряшівському краї об'єднують школи

Депутати Пряшівського самоврядного краю у понеділок, 22 червня, схвалили об'єднання середніх шкіл у Меджилабірцях, Стропкові, Пряшеві та Левочі. Причини – зменшення кількості учнів початкових класів, а також потреби на ринку праці.

У Меджилабірцях зміниться двоє шкіл, а саме Гімназія та Середньої професійної школи (SOŠ) політехнічної ім. Енді Варгола. Ці дві школи стануть з'єднаною школою, де будуть дві організаційні складові – Гімназія

та Середня професійна школа політехнічна. Гімназія з первісного будинку переселяється до будинку Середньої професійної школи політехнічної в Меджилабірцях. Друга зміна стосується Стропкова, де настає з'єднання двох шкіл – Середньої професійної школи служб та Середньої професійної школи електротехнічної.

Третя зміна торкається Пряшева, де об'єднуються дві школи – Торговельна академія та Середня професійна школа бізнесу.

Четверта зміна – це злиття двох шкіл однакового спрямування. Це Середня лісгосподарська школа і Об'єднана школа в Біяцівцях, де дві організаційні складові в Бистрахані і Рудянах переходять під управління Кошицького самоврядного краю.

Середня професійна лісгосподарська школа в Біяцівцях стане виділеним робочим місцем Середньої промислової лісгосподарської школи в Пряшеві.

ПСК

Пам'яті Єви Бісс 100-ліття з дня народження

18 червня 2020 року урочистим покладанням вінків на могилу Єви Бісс та її чоловіка Ореста Зілинського на свидницькому цвинтарі працівники СНМ – Музею української культури у Свиднику віддали шану письменниці, представниці сучасної української прози у Словаччині та водночас відомій художниці. У виставковій залі СНМ – МУК було відкрито виставку художньої та літературної творчості мисткині, яка складається з робіт із музейних фондів та картин з приватної колекції Петра Микули.

Виставка, на яку вас сердечно запрошуємо, potrиває до 31 серпня 2020 року.

СНМ – Музей української культури.

Травневі рекорди української вікіпедії

Число переглядів статей української вікіпедії за травень цього року склало рекордні 110 млн, що на 64% більше, ніж у цей місяць рік тому. В тому числі вперше 100 млн переглядів української вікіпедії здійснено з території України. Загалом в Україні за місяць здійснено 264 млн переглядів вікіпедій усіма мовами (що теж є рекордом), в т.ч.:

- 136 млн – російської (52%), рік тому 107 млн (55%), зростання переглядів на 29 млн (+27%), зменшення частки на 3%

- 100 млн – української (38%), рік тому 59 млн (30%), зростання переглядів на 41 млн (+64%), збільшення частки на 8%
- 17 млн – англійської (6%), рік тому 19 млн (10%), спад переглядів на 2 млн, зменшення частки на 4%
- 11 млн – інших (4%), рік тому 10 млн (5%), зростання переглядів на 10%, зменшення частки на 1%

https://wikiukraine.wordpress.com/2020/06/03/may-2020-records/?fbclid=IwAR0DPVympl_2b2hkF_XjsiZcdIx-3LekckMBVbfidHGG-vDrcEUWvsorRUU

Počas súdneho procesu s biskupmi v januári 1951 obžaloba okrem iného obvinila P. Gojdiča, že sa zapojil do protištátnej činnosti ukrajinských nacionalistov, ba dokonca, že už za prvej ČSR bol s ukrajinskými

nacionalistami v protisovietskom fronte. Skutočnosť bola iná. P. Gojdič naozaj pomáhal gréckokatolíckym kňazom a rehoľníkom, ktorí utiekli z Poľska a Ukrajiny pred príchodom frontu a najmä po oslobodení, keď gréckokatolícka cirkev na západnej Ukrajine bola zrušená. Kňazov umiestňoval na uprázdnené fary na východnom Slovensku a v Česku, rehoľníkov do kláštorov. P. Hučkovi doručil do Prahy aj niekoľko biano operčiatkovaných a potvrdených tlačivá biskupským úradom v Prešove, aby kňazi nemuseli dlho čakať na poverovacie dekréty. Súčasne povolil niektorým kňazom, aby zapísali do matrík a vydali utečencom krstné listy, ktoré slúžili ako doklady na vydanie povolenia na pobyt a získanie štátneho občianstva. Gréckokatolíckemu farárovi v Jarabine (okres Stará Ľubovňa) J. Sirkovi dal písomný súhlas na vykonanie cirkevného sobáša pre utečencov z Ukrajiny, ktorí nemali potrebné doklady a sobáš sa mohol vykonať len so súhlasom biskupa.⁵² Po zatknu-

K OTÁZKE TAKZVANÉHO UKRAJINSKÉHO BURŽOÁZNEHO NACIONALIZMU NA SLOVENSKU (8)

tí P. Hučku, M. Potáša a ďalších rehoľníkov, vrátane utečencov z Ukrajiny, P. Gojdič intervenoval na viacerých miestach a 24. 7. 1948 napísal list prezidentovi.⁵³ Medzi uvedeným okruhom ľudí sa našli aj agenti či stúpenci banderovcov, čo pre bezpečnosť bol dôkaz o jeho spolupráci s UPA. Lenže P. Gojdič poskytoval pomoc utečencom nie z politických, ale z ľudských a kresťanských dôvodov. Neskôr vo výpovedi na Pankráci v Prahe, už takmer dva roky po vynesení rozsudku, v decembri 1952 v tejto veci povedal: «Vtedy sme mysleli jedine na to, ako pomôcť týmto nešťastníkom. Keď za nemeckej okupácie sme pomáhal Židom (skrývali sme ich v kláštoroch atď.), tým viac sme cítili povinnosť pomáhať týmto».⁵⁴ Sám P. Gojdič v medzivojnovom období nebol stúpencom ukrajinskej národnokultúrnej orientácie a s činnosťou OUN nemal nič spoločné: Štátna bezpečnosť i vtedajšie súdnictvo nebrali však ohľad na tieto «nuansy». Tolerantnejší boli iba k tým, ktorí bez váhania podporili tzv. akciu P.

ІВАН КУЛЕЦЬ ТА ЙОГО ТВОРЧІСТЬ (Минає 140 років з дня народження художника)

Складовою частиною збіркового фонду Словацького національного музею – Музею української культури у Свиднику є

багата колекція артефактів художнього характеру. До його найціннішої частини, крім іншого, належить майже ціложиттєва мистецька спадщина найвизначнішого представника модерного мистецтва української діаспори колишньої Чехословаччини Івана Кулеця. Крім Свидника, твори художника зберігаються також у Празі, в державних і приватних колекціях України, США та Канади.

Іван Кулець народився 24.6.1880 р. в селі Холуєво (Галичина, Австро-Угорщина), нині Вузлове (Львівська область, Україна). Освіту здобув в Академії образотворчих мистецтв у Кракові, де в 1903 – 1908 рр. навчався у професорів В. Вейсса, Я. Станіславського та Й. Панькевича. Під час 1-ої світової війни вступив на військову службу до австро-угорської армії, а після її закінчення залишився жити в Празі. У 1923 р. Іван Кулець стає одним із співзасновників Української академії пластичних мистецтв у Празі (Українська студія пластичних мистецтв). Академія мала статус вищого навчального закладу та діяла й під час 2-ої світової

війни, коли чеські університети були закриті. Крім українських та чеських, академію відвідували словацькі, російські, югославські й румунські студенти, а також представники інших національностей. З 1932 р. аж до смерті художника 11.3.1952 р. академія була приватною школою Івана Кулеця.

Крім педагогічної діяльності, Іван Кулець займався також живописом, рисунком, графікою та скульптурою. З образотворчих жанрів найбільшу увагу приділяв імажинарному портрету, фігуральній композиції та натюрморту, а з образотворчих технік найчастіше використовував живопис, мішану техніку, рисунок олівцем або тушшю, гуаш, акварель, різьбу та ліплення. Його творчість складається переважно з творів вільного мистецтва, меншою мірою з творів мистецтва функціонального – екслібрисів та карикатур.

▲ Іван Кулець. Автопортрет, 1910. Полотно, олія.

Крім педагогічної діяльності, Іван Кулець займався також живописом, рисунком, графікою та скульптурою. З образотворчих жанрів найбільшу увагу приділяв імажинарному портрету, фігуральній композиції та натюрморту, а з образотворчих технік найчастіше використовував живопис, мішану техніку, рисунок олівцем або тушшю, гуаш, акварель, різьбу та ліплення. Його творчість складається переважно з творів вільного мистецтва, меншою мірою з творів мистецтва функціонального – екслібрисів та карикатур.

▲ Іван Кулець. Натюрморт.

Одна частина творів художника є творчістю виключно предметною, інша – з точки зору образотворчої форми – є також творчістю конкретною, однак з огляду на підібраний сюжет (доля, любов, біль, втома) має абстрактний характер, тобто предметність й абстрактність у художній творчості митця взаємопов'язані.

Іван Кулець творив у період 1-ої половини ХХ століття, коли ще були актуальними символізм та сецесія, але вже виникали та розвивалися експрессионізм, кубізм, чеський кубізм, пуризм та конструктивізм. Іван Кулець не тільки надихався творчими прийомами наведених мистецьких течій, але водночас своєрідним способом їх розвинув та збагатив.

Ладислав ПУШКАР.

Від редакції: Виставку робіт художника можна буде оглянути 8.10.2020 р. в Кошицях під час урочистого відкриття Днів України (8. – 13.10.2020 р.).

ючи матеріал о чинителях UNRP. Zaujímala sa predovšetkým o E. Bissovú. Po výsluchu a zhodnotení protokolu bol I. Milly prepustený na slobodu s tým, že sa zaviazal spolupracovať s bezpečnostnými orgánmi. Dostal aj konkrétnu úlohu napojiť sa na E. Bissovú. Mal zistiť, či menovaná udržiava spojenie s ukrajinskými nacionalistami.⁵⁷

Michal BARNOVSKÝ.
Historický časopis, r. 44, 1996,
č. 1, str. 64 – 82.

⁵² Archív MV ČR, Praha, fond 305-681-7.

⁵³ SNA, fond PV (sekr.), kar. 193, č. sp. 174/48.

⁵⁴ Archív MV ČR, Praha, fond 305-681-7.

⁵⁵ Imrich Teodor Milly pochádzal z Veľkého Lipníka. Jeho otec bol gréckokatolíckym farárom. Počas vojny bol obchodníkom v Starej Ľubovni. Vstúpil do Hlinkovej gardy a spolupracoval so Sicherheitsdienstom. Od r. 1947 bol zamestnaný v predajni Slavkniha v Prešove.

⁵⁶ SNA, fond PV (sagr.), kar. 199, inv. č. 120.

⁵⁷ Archív MV SR v Levoči, fond Sekretariát F MV Praha (A2/1), inv. j. 30.

▲ Наслідки проливних дощів у Пихнях. 19.6.2020 р.

Бурі і зливи завдали великі шкоди

У п'ятницю, 19.6., в суботу, 20.6., і в неділю, 21.6.2020 р., над північною частиною Пряшівського краю пройшли бурі і проливні дощі, які завдали великі шкоди. Найбільше потерпіла північно-східна частина Пряшівського краю, в тому числі села при гірських потічках і річках в таких селах і їх околицях, як Пихні, Зубне, Осадне, Колониця (окр. Снина), Вишній Тварожець (окр. Бардіїв), Малий Липник, Подолінець (окр. Стара Любовня).

У селі Пихні на протязі трьох днів пройшли чотири великі зливи, вода з багном залила дороги, виривала асфальт, залила огороди і поля, брала з собою на сотні метрів легкові машини. Вода проникла в близько 100 будинків жителів села. Спочатку йшли помірні, а згодом пішли сильні зливи. Вода котилась з берегів і заливала все навколо.

На поміч жителям і місцевій самоуправі прийшли професійні пожежники, пожежники-добровольці і військові частини. Рук допомоги простягнув і глава словацького парламенту Борис Коллар, який прибув у Пихні разом з міністром внутрішніх

справ СР Романом Мікулцем. «Вже сьогодні (субота, 20.6.2020) ми передали старостві села Пихні Юліусу Баніку наш особистий фінансовий подарунок у розмірі, який він просив. Він призначений особливо для тих жителів, які найбільше постраждали та не мають страхування майна, щоб вони могли негайно рішати свою ситуацію», – сказав Борис Коллар.

Пряшівський самоврядний край виділив для ремонту доріг 600 тисяч євро.

Через дощі на водоймищі питної води Старина були змушені приступити до регуляції водотоків.

За попередніми підрахунками, шкоди через негоду становлять приблизно пів мільйона євро.

Борис Коллар пообіцяв допомогти також старостці Зубного

Сторінки минулого (9)

Беганівці – Веһановсе (неіснуюче поселення в кадастрі Ондавських Матяшовець і Жалобина), окр. Воронів н/Т.

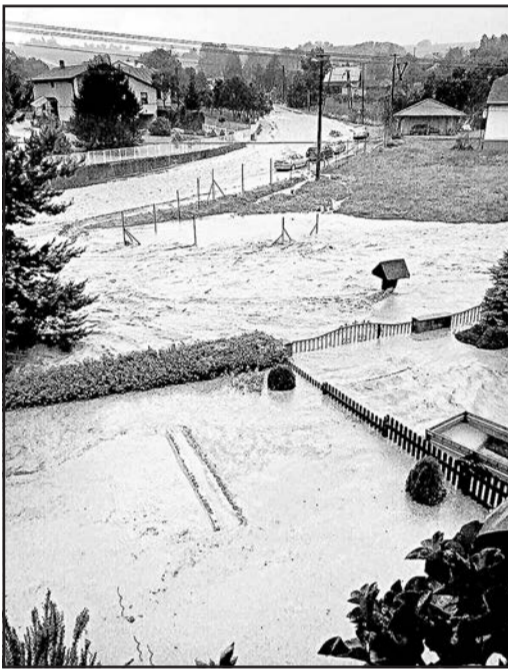
Беганівці знаходились в кадастрі Ондавських Матяшовець і Жалобина (Я. Бенько) на південь від водоймища Домаша (1962 – 1967) на місці колишніх сіл Добра над Ондавою, Трепец, Келча, Велика Домаша,

Турані над Ондавою, а також русько-українських сіл Валков і Петеївці. Поблизу знаходяться і дальші села, в яких проживали або ще проживають русини-українці – Рафаївці, Ременини, Дюрдьош і Матяшок. В Ондавських Матяшовцях і Жалобині в історичному розвитку доходило до змін релігійної, а отже, й національної приналежності. Як, наприклад, і в недалеких Седлиськах, де ще і в 1786 р. після Ужгородської унії 1646 р., яка, як відомо, була адресована русинам, віруючі і далі були православними (Я. М. Корабинський), а через кілька десятиліть вже стали греко-католиками або римо-католиками (в 2011 р. – з 1307 жителів – 852 римо-католики, 354 греко-католики, а 8 православні). Від половини 17 ст. в Ондавських Матяшовцях домінувала лю-

теранська парафія. Ще й біля 1730 р. жителі були лютеранами – до періоду рекатолизації. За статистикою 2011 р. в Ондавських Матяшовцях з 817 жителів – 62 греко-католиків, а в Жалобині з 802 жителів – 15 греко-католиків.

Письмова згадка про Беганівці пов'язана з грамотою 1479 року, в якій мова йде про поділ маєтку. Ладислав, син Варфоломія з Гуменного, передав сестрі Катерині четвертину маєтку Бреківського замку, а також маєтки в Гуменному, Товарному, Ондавських Матяшовцях, Топольовці, Беганівцях, Жалобині, Штефанівцях. Історики припускають, що Матяшівці, Беганівці, Завадка (тепер окр. Гуменне) і Штефанівці виникли на початку 14 ст. Виразним свідченням розташування згаданого поселення є грамота 1451 року, в якій мова йде про поділ родинного маєтку гуменських Другетів.

–мі–

Михаєли Василенко, де злива зірвала міст.

Зливи у неділю, 28.6.2020 р., завдали шкоди жителям Бехерова, Хмельової, Зборова, Ялинки і Варадки Бардіївського округу. Локальні бурі і сильні зливи стають все частіше напроханнями гостями в наших селах.

–мі–

аристократичних родин, які тут працювали, жили і населяли цю частину замку. Наші зусилля – представити найрізкіші архітектурні та мистецькі елементи окремих періодів з 1642 року, коли палац будувався, аж до 1944 року», – сказав Далібор Мікулик, директор Любонянського музею. Він додав, що це буде один із об'єктів з найбільшою кількістю експонатів.

Кімнати будуть присвячені родині Любомирських, особливо князю Станіславу, який влаштував це імпазантне сидіння в 1642 році, а також іншим власникам замку – родині Раїшів і Замойських. Експозиції будуть доступні для публіки у квітні наступного року.

За матеріалами Пряшівського самоврядного краю.

▲ На фото: Далібор Мікулик (ліво) і Мілан Маєрський.

Найкращий в світі: День батька в Українській школі в Братиславі

Нещодавно, 21 червня, ми святкували чудове сімейне свято – День батька. Свято всіх чоловіків, кому пощастило стати татом.

Історія свята бере свій початок в США. Саме там його ініціювала Сонора Смарт (в заміжжі міс Додд), яка в 1909 році таким чином вирішила висловити вдячність своєму батьку Вільяму Джексону Смарту. Справа в тому, що батько Сонори, овдовівши, сам виховував шістьох дітей і став справжнім прикладом мужності, любові та відданості. Батько зробив абсолютну все, щоб його діти не були позбавлені турботи, розуміння і любові, яку може дати лише рідна людина. Діти вирости. Кожен пішов своїм шляхом. Сонора вийшла заміж. Одного разу, будучи на церковному богослужінні з нагоди Дня матері, жінка задумалася про те, що подібне свято повинне бути і в чоловіків. Зі своєю ідеєю приурочити святковий день усім батькам у світі Сонора звернулася в міську мерію. Там її підтримали. Незабаром свято стало популярним і в інших містах США. У 1966 році президентом США Ліндоном Джонсоном був підписаний указ, що затвердив нове національне свято – День батька. Згодом воно стало міжнародним. До 2012 року це свято прижилося вже у 28 країнах світу.

Майже в усьому світі День батька відзначають у третю неділю червня. Хоча в деяких країнах цьому святу вирішили присвятити інший день. Так, наприклад, в Бразилії День батька відзначають у другу неділю серпня, в Італії – 19 березня, в Польщі – 23 червня.

Символом свята вважаються троянди, які носять біля серця, приколюючи до одягу. Червоні троянди вибирають, якщо батько живий, білі – коли він покинув наш світ.

Для України День батька – відносно молоде свято. Правда, на неофіційному рівні відзначалося воно і раніше. Ініціаторами цього свята виступили МГО «Міжнародний Центр Батьківства» та Всеукраїнський громадський комітет з підтримки сім'ї та відповідального батьківства, який в 2009 році оголосив третю неділю вересня Всенародним днем батька в Україні. У травні 2019 року Кабінет Міністрів України схвалив проєкт

відповідного указу президента і затвердив нове офіційне свято – День батька, призначивши святкування щорічно у третю неділю червня. Рішення було прийняте з метою сприяння і зміцнення інституту сім'ї та підвищення на державному рівні статусу чоловіка як батька у вихованні дітей. 18 травня 2019 року президент України Петро Порошенко підписав цей указ. Свято в Україні вишло на державний рівень.

З нагоди Дня батька учні, батьки та вчителі Української школи в Братиславі зібралися разом, аби привітати своїх найкращих татусів. Діти з радістю подарували батькам листівки-троянди, як символ щирої любові та поваги. Адаже тато для дитини – це крила, опора, захист і надія. «Батько і мати – два сонця гарячих, що нам дарують надію й тепло», – співав Назарій Яремчук. А й справді, батькова любов – виняткова, в ній мало слів. Але вона неоціненна...

Святкування Дня батька спіпало з останнім уроком в Українській школі в Братиславі в 2019/2020 навчальному році. Були проведені підсумки роботи школи. Присутні пригадали цікаві моменти зі шкільного життя: репетиції до концертів, вивчення української абетки та граматики, знайомство як з відомими посталями літератури, так і сучасними письменниками, з відомими українцями. Також згадали, про що нове дізналися з історії та сучасного життя України: це розвиток кінематографу, спорту, культури. Поділилися своїми враженнями та досвідом дистанційного навчання. Директорка школи Марія Рибак подякувала всім за роботу та активну участь у житті школи, за розвиток культури, збереження національної ідентичності, за співпрацю з українською громадою. Вихованці школи отримали Сертифікати про успішне завершення 2019/2020 навчального року та Подяки за старанність. Традиційно не обійшло і без солодощів, адже учні школи їх так люблять!

Тож попередю канікули, а канікули – це вже інша історія...

Ольга ОСТРОГЛЯД,
вчителька Української школи в Братиславі.

Палац Любомирських реконструйовано

Замок Любовня в Старій Любовні буде ще привабливішим. Після реставрації ренесансного і готичного палацу в останні роки було реконструйовано і палац Любомирських. Пряшівський самоврядний край виділив для цих цілей майже 1,9 мільйона євро.

Реставрація наймолодшого з укріплених палаців – це продовження всебічного оновлення Любонянського замку, яке розпочалася майже двадцять років тому.

«Це надзвичайна подія для нас, оскільки нам вдалося зробити ще одну будівлю в межах укріпленої території більш привабливою, що є рідкістю для регіону, і, звичайно, також для Словащини. Минулорічна

відвідуваність музею та його об'єктів перевищила 214 000 відвідувачів, що є великим зобов'язанням. Тут зосереджений фрагмент історії. Нашим завданням є зберегти та примножити цю спадщину не лише для теперішнього, але й для майбутніх поколінь», – сказав голова Пряшівського самоврядного краю Мілан Маєрський.

«Підготовчий процес до реставрації замків у багато разів вимогливіший, ніж сама реставрація. Завдяки цьому ми сьогодні можемо представити палац як резиденцію важливих

